

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ KYROS LAW ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΟΥΧΟΥΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ – ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ**

1. Τα Γραφεία μας ανέλαβαν σημαντικό αριθμό εκ των ζημιωθέντων Ελλήνων Αποταμιευτών-Επενδυτών σε ΟΕΔ, κατά των Τραπεζών μέσω και των οποίων απέκτησαν. Ήδη και, παρά τον δεδομένο φόρτο εργασίας των Δικαστηρίων, έχουμε πετύχει την σύντμηση των σχετικά μακρόχρονων διαδικασιών και έχουμε προσδιορίσει επιλεγμένες υποθέσεις σε **συντομότερες ημερομηνίες**, εντός του ερχόμενου τριμήνου, με **την πρώτη προς τα τέλη Οκτωβρίου 2014!**
2. Οι αποφάσεις του ΣτΕ (1116/2014, 1117/2014), (παρά την απόρριψη των αιτήσεων ακυρώσεως κατά του Ελληνικού Δημοσίου), όσον αφορά την δική μας προσέγγιση, δηλαδή τις **καιρίες ευθύνες των Τραπεζών** κατά την διάθεση, πώληση, παροχή επενδυτικών συμβουλών, φύλαξη, θεματοφυλακή κλπ των ΟΕΔ, **υπήρξαν ιδιαίτερα ενισχυτικές** και μας προσέδωσαν μια αισιοδοξία όσο και ικανοποίηση, αναφορικά με την νομική ορθότητα του συλλογισμού μας και την ιεράρχηση των επιχειρημάτων μας.

Εντελώς «τηλεγραφικά», αισθανόμαστε την υποχρέωση να επαναλάβουμε μερικά από τα επιχειρήματα του ΣτΕ, που εμείς ήδη διατυπώνουμε ευκρινώς και πολύπλευρα στα δικόγραφα μας:

Α. Το PSI υπήρξε μία συμφωνία μεταξύ «φορέων», δηλαδή Τραπεζών και εν γένει «επαγγελματιών επενδυτών» και του Εκδότη-Ελληνικού Δημοσίου. «Φορέας» κατά το Ελληνικό Δίκαιο (Ν.2198/1994) είναι η Τράπεζα στην οποία «φυλάσσονται» τα ΟΕΔ, ανεξαρτήτως εάν ανήκουν στο «δικό της» επενδυτικό χαρτοφυλάκιο ή εάν ανήκουν σε τρίτους (δηλαδή τους τελικούς επενδυτές, φυσικά πρόσωπα, εταιρείες παρόχους υγείας, Νομικά Πρόσωπα, Πρώην Εργαζόμενους Ολυμπιακής Αεροπορίας, κλπ). Άρα, όπως λέει η απόφαση του ΣτΕ, **«οι αξιώσεις των τελικών επενδυτών μπορούν να ασκηθούν μόνον κατά των φορέων», δηλ. των Τραπεζών**. Άλλωστε, εξ αυτού του λόγου και ο Ν.4046/2012 προνόησε για την φορολογική «εύνοια» των Τραπεζών, εξαιτίας και των ζημιών που υπέστησαν από την ανταλλαγή ομολόγων. **Η μελέτη δε των ισολογισμών τους, αποδεικνύει πέραν πάσης αμφιβολίας το αυτονόητο...**

Β. Η -έως και πρόσφατα- (όπως παρατηρήσαμε στα σχετικά εγχειρίδια Δικαίου Κεφαλαιαγοράς έχουν γίνει εσχάτως, έστω και ex post και καθυστερημένα οι σχετικές προσαρμογές...) «αξιωματική» επίκληση της «μη αναγκαιότητας ενημερώσεως επί των κινδύνων των ΟΕΔ επειδή, είναι απλά προϊόντα (sic)», καταρρίπτεται από την απόφαση του ΣτΕ ως «χάρτινος πύργος», καθώς με αυστηρότητα αλλά και ιδιαίτερα προσεγμένη διατύπωση, αποφαινεται για τον **«σοβαρό κίνδυνο έως εκμηδενισμού της αξίας των κρατικών ομολόγων ΑΝΕΚΑΘΕΝ»** και για το ότι **«η ΕΚΤ είχε εγκαίρως και γραπτός αποφανθεί για την αδυναμία ακόμη και των οικονομικά ισχυρότερων κρατών (επικαλείται τους G10) να εγγυηθούν την κεφαλαιακή ασφάλεια των ομολογιακών τους εκδόσεων, ΜΕΤΑ ΤΟ 2002»!!!** (Η απόδοση είναι ελεύθερη από εμάς, και τα θαυμαστικά δικά μας)

Γ. Εάν διατρέξει κανείς στο Νόμο που επικαλείται το ΣτΕ, δηλ. τον 2198/1994, με πολύ μεγάλη ικανοποίηση θα διαβάσει για την **«ανάγκη προστασίας των επενδυτών»**, ιδίως όταν αυτοί ανήκουν στην «λιανική» πελατεία τους, για την

ανάγκη ενημερώσεως τους επί των επενδυτικών κινδύνων, οι οποίοι είναι πολλοί και πολυεπίπεδοι κλπ.

Κατά την επιστημονική μας άποψη, το ΣτΕ «άνοιξε» την πόρτα των διεκδικήσεων από τις Τράπεζες.

3. Στα πλαίσια αυτά, η επιβεβαίωση των παρατεθειμένων ανωτέρω επιχειρημάτων μας, έγινε με τον πλέον «πανηγυρικό» τρόπο, με την «σφραγίδα κύρους» των Γερμανικών και Αυστριακών Δικαστηρίων που έλαβαν πρόσφατα αποφάσεις, **δικαιώνοντας Γερμανό και Αυστριακό Επενδυτή αντίστοιχα, οι οποίοι εστρέφοντο κατά των Τραπεζών που τους διέθεσαν ΟΕΔ το 2009 και 2010 και επιδικάζοντας τις ανάλογες αποζημιώσεις.**

Από τα στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση μας προκύπτουν τα ακόλουθα, ιδιαίτερα αξιοσημείωτα εξόχως ενθαρρυντικά για τις υποθέσεις μας :

Α. Οι εν λόγω επενδυτές, υπήρξαν –τουλάχιστον στην μία περίπτωση- υψηλού μορφωτικού επιπέδου (ο ενάγων στην μία ήταν ο γενικός διευθυντής της αυστριακής ΔΕΗ, απόφοιτος πολυτεχνείου, με μεταπτυχιακές σπουδές στο Stanford των ΗΠΑ, ο οποίος επένδυε τα χρήματά του κυρίως σε ασφαλή ομόλογα και χρεόγραφα χαμηλού κινδύνου, απορρίπτοντας εκείνα με υψηλό ρίσκο).

Β. Οι Τράπεζες τήρησαν τις υποχρεώσεις τους απέναντι στους επενδυτές (λάβετε υπ' όψιν σας το πόσο αυστηρά λειτουργούν από απόψεως κανονιστικής συμμόρφωσης τράπεζες όπως η Commerzbank), με την ανάλογη χρήση των προβλέψεων της MIFID, έντυπα συναλλαγών, υπογραφή συμβάσεων, κατάταξη του πελάτη με βάση το προφίλ ρίσκου του, καταγραφή συνομιλιών, κλπ.

Γ. Παρ' όλα αυτά, και σύμφωνα με την ορθή ερμηνεία όμως του ΙΔΙΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ που προβλέπεται **για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλ. την MIFID**, (γι' αυτό, ας μην σπεύσουν κάποιοι καλοπροαίρετοι να αναφερθούν σε «Γερμανική» ή «Αυστριακή» Νομοθεσία, διότι κάνουν λάθος, καθώς οι αποφάσεις στηρίχθηκαν στο ίδιο θεσμικό πλαίσιο που και εμείς επικαλούμεθα), έκριναν τα εκεί Δικαστήρια, ότι **«για την αγορά των ελληνικών ομολόγων καθοριστική σημασία είχε η εσφαλμένη αξιολόγησή τους από την Τράπεζα, επομένως, η εκτίμηση του κινδύνου των ελληνικών ομολόγων από την Τράπεζα τη δεδομένη στιγμή της αγοράς τους δεν ήταν ορθή, δεδομένου ότι επρόκειτο για επένδυση μεγαλύτερου ρίσκου απ' αυτόν που επιθυμούσε να αναλάβει ο πελάτης της.»**

Για να βοηθήσουμε δε τους αναγνώστες μας, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς έχει λάβει σχετικές αποφάσεις (κανονιστικής εμβέλειας), με βάση τις οποίες «η επικαιροποίηση της αξιολόγησης των εκδοτών ομολόγων αλλά και του επενδυτικού προφίλ των πελατών είναι ΣΥΝΕΧΗΣ και ΑΜΕΣΗ»

Τα δικαστήρια εν προκειμένω καταδίκασαν τις εναγόμενες Τράπεζες για πλημμελή και εσφαλμένη παροχή συμβουλών ως προς την αγορά των ελληνικών ομολόγων, ενώ διέταξε την επιστροφή των χρημάτων (κεφαλαίου) που είχαν τοποθετηθεί σε ελληνικά ομόλογα στους ενάγοντες, αφαιρουμένων των ήδη εισπραχθέντων ποσών, καθώς και την επιστροφή των αποκτηθέντων ομολόγων στην Τράπεζα.

Μετά από την μελέτη –κυριολεκτικά- χιλιάδων πια υποθέσεων, έχουμε διαπιστώσει ότι σε πλείστες περιπτώσεις ούτε κατ' έλλασον δεν τηρήθηκαν οι προαναφερθείσες

τυπικές αλλά και ουσιαστικότερες διατυπώσεις κατά την διάθεση των Ομολόγων Ελληνικού Δημοσίου!

Αντιθέτως, έχουμε επισημάνει παρατυπίες σε σειρά ζητημάτων, που κρίνουμε ότι θα αντιμετωπίσουν την δικαία αλλά αυστηρή κρίση των Ελληνικών Δικαστηρίων.

Πιστεύουμε ότι ήρθε η ώρα και στην Ελλάδα, όπως γίνεται σε όλες τις προηγμένες χώρες του εξωτερικού, (που όμως υπολείπονται του ιδιαίτερα άρτια δομημένου και υφισταμένου θεσμικού λίκνου της Χώρας μας όπως αυτό έχει εμπλουτισθεί και από την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία), να απονεμηθούν «τα του Καίσαρος τώ Καίσαρι».

Και όπως προσφάτως τόνισε ο Πρόεδρος του ΣτΕ, σε δημόσια (και εξαιρετικά σπάνια!) παρέμβασή του: «εφ'εξής, τα ελληνικά Δικαστήρια, οιασδήποτε βαθμίδος και δωσιδικίας, καλούνται να ελέγχουν την αντισυνταγματικότητα των Νόμων, χωρίς το δέος του «δημοσιονομικού δημοσίου συμφέροντος» και ότι πλέον, το ΣτΕ, «δεν θα δεχθεί ουδεμία επιρροή πλέον υπό το φάσμα της δημοσιονομικής αναγκαιότητας» (ελεύθερη απόδοση)

Γιάννης Κυριακόπουλος

KYROS LAW OFFICES